

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (peto vijeće)

25. listopada 2018.*

„Javna služba – ESVD – Primici od rada – Dužnosnici raspoređeni u delegaciji u Pekingu – Obiteljski doplaci – Naknada za obrazovanje za godinu 2015./2016. – Druga rečenica članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju – Prekoračenje gornje granice koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje – Odluka o određivanju gornje granice za naknadu troškova obrazovanja u iznimnim slučajevima – OPO”

U predmetu T-729/16,

PO, dužnosnik Europske komisije,

PP, dužnosnik Europske službe za vanjsko djelovanje,

PQ, dužnosnik Europske komisije,

PR, dužnosnica Europske komisije,

koje su zastupali N. de Montigny i J.-N. Louis, a zatim N. de Montigny, odvjetnici,

tužitelji,

protiv

Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD), koju zastupaju S. Marquardt i R. Spac, u svojstvu agenata, uz asistenciju M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hislaire i S. Moya Izquierdo, odvjetnici,

tuženik,

povodom zahtijeva na temelju članka 270. UFEU-a za poništenje odluka ESVD-a da se tužiteljima za školsku godinu 2015./2016. ne nadoknade troškovi obrazovanja koji prekoračuju iznos koji odgovara gornjoj granici koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje (šest puta veći od osnovne gornje granice) uvećan za 10 000 eura (ukupno 27 788,40 eura),

OPĆI SUD (peto vijeće),

u sastavu: D. Gratsias, predsjednik, I. Labucka i A. Dittrich (izvjestitelj), suci,

tajnik: M. Marescaux, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 30. svibnja 2018.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: francuski

Presudu

I. Okolnosti spora i pobijane mjere

- 1 Tužitelji PO, PP, PQ i PR, raspoređeni su u delegaciji Europske unije u Kini, u Pekingu, kao članovi osoblja Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD).

A. PO

- 2 PO je 26. kolovoza 2011. raspoređen u delegaciju Unije u Kini, u Pekingu, u interesu službe. Po svojem dolasku u Kinu, upisao je svoju djecu u British School of Beijing.
- 3 U skladu s člankom 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju), PO je 9. rujna 2015. zatražio naknadu troškova obrazovanja (naknada za obrazovanje B) za godinu 2015./2016. koji prekoračuju gornju granicu koja je u toj odredbi predviđena za dužnosnike raspoređene u trećoj zemlji, koji su šest puta veći od osnovne gornje granice za naknadu za obrazovanje na temelju članka 3. stavka 1. Priloga VII. Pravilniku o osoblju (u daljnjem tekstu: gornja granica koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje). Za godinu 2015./2016., osnovna gornja granica za naknadu za obrazovanje iznosila je 260,95 eura mjesečno za svako dijete te je gornja granica koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje stoga iznosila 1565,70 eura mjesečno, odnosno 18 788,40 eura godišnje.
- 4 PO je 17. prosinca 2015. primio poruku elektroničke pošte od tijela za imenovanje u kojem je obaviješten o tome da je naknada troškova obrazovanja ograničena po djetetu na iznos koji odgovara gornjoj granici koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvećanoj za 10 000 eura (28 788,40 eura godišnje). Razlika između naknada za obrazovanje koje je primio PO i troškova obrazovanja koje je snosio za svoju djecu za školsku godinu 2015./2016. iznosila je 17 330,11 eura.
- 5 Nakon što je podnio zahtjev, PO je 7. ožujka 2016. obaviješten o tome da je „poruka elektroničke pošte od 21. prosinca 2015.” bila odluka tijela za imenovanje protiv koje je mogao podnijeti žalbu.
- 6 PO je 15. ožujka 2016. podnio žalbu u smislu članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju protiv poruke elektroničke pošte od 17. prosinca 2015.
- 7 Tijelo za imenovanje donijelo je 5. srpnja 2016. odluku o odbijanju žalbe osobe PO.

B. PP

- 8 PP je 1. kolovoza 2015. raspoređen u delegaciju Unije u Kini, u Pekingu, u interesu službe. Radi svojeg dolaska u Kinu, svoju je djecu 19. svibnja 2015. upisao u Dulwich College Beijing.
- 9 U skladu s člankom 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju, PP je 25. kolovoza 2015. zatražio naknadu troškova obrazovanja (naknada za obrazovanje B) za godinu 2015./2016. koji su prekoračili gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.
- 10 PP je 17. prosinca 2015. primio poruku elektroničke pošte od tijela za imenovanje u kojem je obaviješten o tome da je naknada troškova obrazovanja ograničena po djetetu na iznos koji odgovara gornjoj granici koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvećanoj za 10 000 eura. Iz napomene na kraju tog dopisa proizlazi da je on upućen samo informativno i da ne predstavlja odluku kojom je oštećen u smislu članka 90. Pravilnika o osoblju. Razlika između naknada za obrazovanje koje je primio PP i troškova obrazovanja koje je snosio za svoju djecu za školsku godinu 2015./2016. iznosila je 23 791,93 eura.

- 11 Na zahtjev osobe PP, tijelo za imenovanje potvrdilo je 21. prosinca 2015. da će primiti samo iznos po djetetu koji odgovara gornjoj granici koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvećanoj za 10 000 eura.
- 12 PP je 13. siječnja 2016. obavijestio tijelo za imenovanje o financijskim posljedicama koje će on zbog tog snositi te je zatražio konačnu odluku.
- 13 PP je 14. siječnja 2016. obaviješten o činjenici da je konačna odluka bila poruka elektroničke pošte od 21. prosinca 2015.
- 14 PP je 16. ožujka 2016. podnio žalbu u smislu članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju protiv poruke elektroničke pošte od 21. prosinca 2015. te, po potrebi, protiv poruke elektroničke pošte od 17. prosinca 2015. i svoje platne liste od veljače 2016.
- 15 ESVD je 5. srpnja 2016. donio odluku o odbijanju žalbe osobe PP.

C. PQ

- 16 PQ se 2015. prijavio za radno mjesto u delegaciji Unije u Kini, u Pekingu. Dana 19. listopada 2015. predloženo mu je da na tom radnom mjestu počne raditi od 1. siječnja 2016.
- 17 PQ je 19. studenoga 2015. zatražio predujam za naknadu za obrazovanje, kao i naknadu troškova obrazovanja (naknada za obrazovanje B) za godinu 2015./2016. koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje, na temelju članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju.
- 18 PQ je 17. prosinca 2015. primio poruku elektroničke pošte od tijela za imenovanje u kojem je obaviješten o tome da je naknada troškova obrazovanja ograničena po djetetu na iznos koji odgovara gornjoj granici koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvećanoj za 10 000 eura. Iz napomene na kraju tog dopisa proizlazi da je on upućen samo informativno i da ne predstavlja odluku kojom je oštećen u smislu članka 90. Pravilnika o osoblju. Iznos troškova obrazovanja izračunan je za osam od dvanaest mjeseci.
- 19 Po svojem dolasku u Kinu 1. siječnja 2016., PQ je svoju djecu upisao u Western Academy of Beijing. Razlika između naknada za obrazovanje koje je primio PQ i troškova obrazovanja koje je snosio za svoju djecu za školsku godinu 2015./2016. iznosila je 10 011,94 eura.
- 20 PQ je 14. ožujka 2016. podnio žalbu u smislu članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju protiv poruke elektroničke pošte od 17. prosinca 2015.
- 21 ESVD je 5. srpnja 2016. donio odluku o odbijanju žalbe osobe PQ.

D. PR

- 22 PR je 14. kolovoza 2013. započela obavljati svoje dužnosti u delegaciji Unije u Kini, u Pekingu. Po svojem dolasku u Kinu, dvoje od svoje djece upisala je u Western Academy of Beijing.
- 23 U skladu s člankom 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju, PR je 25. rujna 2015. zatražila naknadu troškova obrazovanja (naknada za obrazovanje B) za godinu 2015./2016. koji su prekoračili gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.

- 24 PR je 17. prosinca 2015. primila poruku elektroničke pošte od tijela za imenovanje u kojem je obaviještena o tome da je naknada troškova obrazovanja ograničena po djetetu na iznos koji odgovara gornjoj granici koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvećanoj za 10 000 eura. Iz napomene na kraju tog dopisa proizlazi da je on upućen samo informativno i da ne predstavlja odluku kojom je oštećen u smislu članka 90. Pravilnika o osoblju. Razlika između naknada za obrazovanje koje je primila PR i troškova obrazovanja koje je snosila za svoju djecu za školsku godinu 2015./2016. iznosila je 17 960,45 eura.
- 25 Na zahtjev, osobi PR je 7. siječnja 2016. potvrđeno da iznos naknade za obrazovanje koju će primiti po djetetu neće prekoračiti iznos koji odgovara gornjoj granici koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvećanoj za 10 000 eura.
- 26 PR je 4. ožujka 2016. zatražila da joj se proslijedi službena odluka.
- 27 PR je 7. ožujka 2016. primila poruku elektroničke pošte od tijela za imenovanje kojom je obaviještena o tome da je odluka kojom je oštećena bila poruka elektroničke pošte od 17. prosinca 2015.
- 28 PR je 12. ožujka 2016. podnijela žalbu u smislu članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju protiv poruke elektroničke pošte od 17. prosinca 2015.
- 29 ESVD je 5. srpnja 2016. donio odluku o odbijanju žalbe osobe PR.

II. Postupak i zahtjevi stranaka

- 30 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 17. listopada 2016. tužitelji su pokrenuli ovaj postupak.
- 31 ESVD je 6. siječnja 2017. podnio odgovor na tužbu.
- 32 Tužitelji su 9. ožujka 2017. podnijeli repliku.
- 33 ESVD je 3. svibnja 2017. podnio odgovor na repliku.
- 34 Na prijedlog suca izvjestitelja, Opći sud (peto vijeće) odlučio je otvoriti usmeni dio postupka te je u okviru mjera upravljanja postupkom predviđenih člankom 89. svojeg poslovnika od ESVD-a tražio da dostavi određene dokumente. ESVD je postupio u skladu s tim zahtjevom.
- 35 Izlaganja stranaka i njihovi odgovori na pitanja koja je postavio Opći sud saslušani su na raspravi održanoj 30. svibnja 2018.
- 36 Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:
- poništi odluke od 17. prosinca 2015. „o ograničenju troškova obrazovanja koje su snosili tužitelji na 10 000 eura”,
 - po potrebi, poništi:
 - poruku elektroničke pošte od 21. prosinca 2015.,
 - sve druge poruke elektroničke pošte kojima se potvrđuje odluka od 17. prosinca 2015.,
 - obrasce za procjenu naknade za obrazovanje,

- obračunske isprave o primicima od rada u kojima se navodi iznos primljene naknade za obrazovanje,
 - po potrebi, poništi odluke o odbijanju njihove žalbe od 5. srpnja 2016.,
 - naloži ESVD-u snošenje troškova.
- 37 ESVD od Općeg suda zahtijeva da:
- tužbu proglasi dopuštenom, ali neosnovanom,
 - naloži tužiteljima snošenje troškova postupka.

III. Pravo

- 38 Uvodno, valja podsjetiti da, na temelju članka 1. stavka 2. Odluke Vijeća 2010/427/EU od 26. srpnja 2010. o uspostavi organizacije i funkcioniranju ESVD-a (SL 2010., L 201, str. 30.), ESVD je tijelo Unije koje djeluje autonomno i koje je zasebno od Glavnog tajništva Vijeća Europske unije i Europske komisije te koje ima pravnu sposobnost potrebnu za obavljanje svojih zadaća i ostvarenje svojih ciljeva.
- 39 Na temelju članka 6. Odluke 2010/427, na osoblje ESVD-a primjenjuju se Pravilnik o osoblju i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europske unije. Člankom 1.b točkom (a) Pravilnika o osoblju određuje se da se, osim ako je ovim Pravilnikom o osoblju predviđeno drukčije, ESVD smatra, za potrebe Pravilnika o osoblju, institucijom Unije.
- 40 U pogledu predmeta zahtjevâ za poništenje tužiteljâ, valja istaknuti da se potonji zahtjevi uglavnom odnose na poruke elektroničke pošte od 17. prosinca 2015., kao i na odluke o odbijanju žalbe te da tužitelji samo „po potrebi” zahtijevaju poništenje poruka elektroničke pošte koje su uslijedile nakon poruke od 17. prosinca 2015., obrazaca za procjenu naknade za obrazovanje i obračunskih isprava o primicima od rada u kojima se navodi iznos primljene naknade za obrazovanje. S obzirom na predmet zahtjevâ za poništenje, najprije ću ispitati zahtjeve za poništenje koji se odnose na poruke elektroničke pošte od 17. prosinca 2015., kao i na odluke o odbijanju žalbi te, zatim, ostale zahtjeve za poništenje.

A. Zahtjevi za poništenje koji se odnose na poruke elektroničke pošte od 17. prosinca 2015. i odluke o odbijanju žalbi

- 41 U potporu svojem zahtjevu za poništenje koji se odnosi na poruke elektroničke pošte od 17. prosinca 2015., kao i na odluke o odbijanju žalbi, tužitelji su istaknuli četiri tužbena razloga.
- 42 U okviru prvog tužbenog razloga, tvrde da, s obzirom na to da su njihovi slučajevi iznimni, imaju pravo na potpunu naknadu troškova obrazovanja na temelju članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju. To se pravo ne može ograničiti proračunskim razlozima. U okviru prvog tužbenog razloga, također tvrde da su se, u svakom slučaju, pobijane odluke trebale temeljiti na općim provedbenim odredbama (u daljnjem tekstu: OPO), koje je ESVD trebao donijeti u skladu s postupkom predviđenim u članku 110. Pravilnika o osoblju.
- 43 Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi smjernica ESVD-a o naknadama za obrazovanje (u daljnjem tekstu: smjernice).

- 44 Svojim trećim tužbenim razlogom tužitelji tvrde da je tijelo za imenovanje povrijedilo načela primarnog prava, kao što su prava djeteta, pravo na obiteljski život, pravo na obrazovanje, načelo nediskriminacije, načelo pravne sigurnosti, načelo proporcionalnosti, kao i načelo zaštite stečenih prava i legitimnih očekivanja.
- 45 Četvrti tužbeni razlog temelji se na očitim pogreškama u ocjeni.
- 46 Kao prvo, valja analizirati argument koji je PR istaknula u okviru četvrtog tužbenog razloga, koji se temelji na tome da, s obzirom na argumente koje je iznijela, obrazloženje navedeno u poruci elektroničke pošte od 17. prosinca 2015. i u odluci o odbijanju njezine žalbe nije dovoljno.
- 47 Kao drugo, ispitat ću argumente koje su tužitelji istaknuli u okviru četvrtog tužbenog razloga i čiji je cilj dokazati da je rasuđivanje tijela za imenovanje prema kojem njihovi slučajevi nisu iznimni u smislu druge rečenice članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju zahvaćeno očitim pogreškama u ocjeni.
- 48 Kao treće, valja analizirati argumente tužiteljâ iznesene u okviru prvog, drugog, trećeg i četvrtog tužbenog razloga čiji je cilj dokazati da je, s obzirom na to da su se nalazili u iznimnim situacijama u smislu druge rečenice članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju, ESVD bio dužan nadoknaditi cjelokupne troškove obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.
- 49 Kao četvrto, ispitat ću argumente tužiteljâ istaknute u okviru drugog, trećeg i četvrtog tužbenog razloga koji se odnose na ograničenje naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje, koje je tijelo za imenovanje provelo u porukama elektroničke pošte od 17. prosinca 2015.
- 50 Kao peto, valja analizirati argumente tužiteljâ iznesene osobito u okviru prvog tužbenog razloga koji se temelje na tome da je ESVD trebao donijeti OPO.

1. Argument koji se temelji na nedostatku u obrazloženju

- 51 U okviru četvrtog tužbenog razloga, PR tvrdi da, s obzirom na argumente koje je iznijela, obrazloženje iz poruke elektroničke pošte od 17. prosinca 2015. i iz odluke o odbijanju njezine žalbe nije dovoljno. Tijelo za imenovanje nije uzelo u obzir iznimne okolnosti koje je PR navela u svojem zahtjevu za naknadu troškova obrazovanja, kojima se opravdava potpuna naknada tih troškova. Prema njezinu mišljenju, upis njezine djece u Western Academy of Beijing opravdan je potrebom da njezina djeca održe i poboljšaju svoju razinu materinskog nizozemskog jezika, s obzirom na to da su se njezina djeca prvotno obrazovala na nizozemskom jeziku te da će svoje obrazovanje vrlo vjerojatno nastaviti na tom jeziku ako se u nekoliko sljedećih godina vrati u sjedište.
- 52 U tom pogledu, valja podsjetiti da je, prema ustaljenoj sudskoj praksi, cilj obveze obrazlaganja propisane člankom 25. drugim stavkom Pravilnika o osoblju, koja je samo preuzeta iz opće obveze uspostavljene u članku 296. UFEU-a, s jedne strane, pojedincu dati dostatnu uputu za ocjenu osnovanosti akta kojim je oštećen i mogućnost da podnese tužbu pred sudom Unije te, s druge strane, omogućiti tom sudu da provede nadzor zakonitosti tog akta (vidjeti presudu od 29. rujna 2005., Napoli Buzzanca/Komisija, T-218/02, EU:T:2005:343, t. 57. i navedenu sudsku praksu).
- 53 U tom kontekstu, također valja podsjetiti da se obrazloženje odluke o odbijanju žalbe treba podudarati s obrazloženjem odluke protiv koje je podnesena žalba te može dopuniti to obrazloženje (vidjeti u tom smislu presudu od 16. siječnja 2015., Trentea/FRA, T-107/13 P, EU:T:2015:20, t. 77.).

- 54 Što se tiče obrazloženja odluke o odbijanju žalbe osobe PR, valja istaknuti da je, osobito na stranicama 21. i 22. te odluke, tijelo za imenovanje u biti navelo da, čak i u iznimnim slučajevima u smislu druge rečenice članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju, ne postoji automatska obveza za ESVD da nadoknadi cjelokupan iznos nastalih troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje. Također je navelo da je imalo pravo uzeti u obzir proračunska ograničenja. Osim toga, na stranicama 20. i 21. te odluke, tijelo za imenovanje pojasnilo je da pravo na obrazovanje na temelju članka 14. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ne obuhvaća obrazovanje u privatnoj školi.
- 55 Valja utvrditi da su ta obrazloženja omogućila osobi PR da razumije razloge zbog kojih je, unatoč iznimnim okolnostima koje je istaknula u svojem zahtjevu za naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje, tijelo za imenovanje odlučilo da te troškove neće nadoknaditi u cijelosti. Ta su obrazloženja i Općem sudu omogućila da izvrši svoj nadzor zakonitosti te odluke.
- 56 Stoga argument osobe PR, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja, treba odbiti.

2. Argumenti čiji je cilj dokazati da je rasuđivanje tijela za imenovanje prema kojem slučajevi tužiteljâ nisu iznimni zahvaćeno očitim pogreškama u ocjeni

- 57 Iz određenih argumenata koje tužitelji iznose u okviru četvrtog tužbenog razloga proizlazi da je tijelo za imenovanje pogrešno smatralo da slučajevi tužiteljâ nisu iznimni i da je to rasuđivanje zahvaćeno očitom pogreškom u ocjeni.
- 58 U tom pogledu, valja istaknuti da se ti argumenti tužiteljâ temelje na pretpostavci prema kojoj tijelo za imenovanje u pobijanim odlukama nije smatralo da se oni nalaze u iznimnim situacijama.
- 59 Doista, u tom kontekstu, valja podsjetiti da se prvom rečenicom članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju predviđa da, u skladu s uvjetima koje je utvrdilo tijelo za imenovanje, dužnosnik prima naknadu za obrazovanje kako bi se pokrili stvarni troškovi obrazovanja, a naknada se isplaćuje po predočanju popratne dokumentacije. Drugom rečenicom te odredbe predviđa se da ta naknada ne smije biti veća od gornje granice koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje, osim u slučajevima koje tijelo za imenovanje smatra iznimnim. Kao što se navodi u potonjoj rečenici, tijelo za imenovanje stoga je naknadu koja prekoračuje gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje moglo dodijeliti samo u iznimnim okolnostima u smislu te rečenice.
- 60 Kao što proizlazi iz poruka elektroničke pošte od 17. prosinca 2015., iznos koji je ESVD nadoknadio za troškove obrazovanja njihove djece prekoračivao je gornju granicu koja je utvrđena u Pravilniku o osoblju. Iz toga slijedi da je tijelo za imenovanje smatralo da su slučajevi tužiteljâ bili iznimni u smislu druge rečenice članka 15. Priloga X. Pravilnika o osoblju.
- 61 Stoga je pogrešna pretpostavka tužiteljâ prema kojoj tijelo za imenovanje nije smatralo da se nalaze u iznimnim situacijama. Prema tome, njihove argumente treba odbiti.

3. Argumenti čiji je cilj dokazati da je tijelo za imenovanje bilo dužno tužiteljima nadoknaditi cjelokupne troškove obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje

- 62 Tužitelji smatraju da je, s obzirom na to da su njihovi slučajevi iznimni, tijelo za imenovanje bilo dužno nadoknaditi njihove cjelokupne troškove obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje. U potporu toj argumentaciji, iznose, kao prvo, argumente koji se odnose na tumačenje članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju i, kao drugo, argumente koji se temelje na smjernicama.

a) Argumenti koji se odnose na tumačenje članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju

63 Tužitelji tvrde da je, na temelju članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju, tijelo za imenovanje bilo dužno nadoknaditi njihove cjelokupne troškove obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje. Njihovi su slučajevi iznimni jer su, prema njihovu mišljenju, zbog jedinih oblika školovanja dostupnih u Pekingu koji su bili prikladni za njihovu djecu nastali troškovi obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje. U potporu svojoj argumentaciji, oslanjajući se na argumente koji se temelje na tekstu članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju i pripremnim aktima navedenog priloga, kao i na argumentima koji se temelje na tumačenju te odredbe s obzirom na načelo pravne sigurnosti, načelo zaštite stečenih prava i legitimnih očekivanja, načelo nediskriminacije, prava djeteta, prava na obiteljski život, prava na obrazovanje i načelo proporcionalnosti.

1) Argumenti koji se temelje na tekstu članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju i pripremnim aktima navedenog priloga

64 U odlukama o odbijanju žalbi, tijelo za imenovanje u biti je navelo da se člankom 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju ne predviđa bezuvjetno pravo na naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje te da je, iznad te gornje granice, imalo pravo ograničiti naknade za školovanje uzimajući u obzir dostupni proračun.

65 U okviru prvog tužbenog razloga, tužitelji tvrde da je to tumačenje članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju pogrešno. Tim se člankom ne omogućuje ograničavanje naknade troškova obrazovanja u iznimnim slučajevima, u kojima su zbog jedinih oblika školovanja prikladnih za djecu dužnosnikâ u delegaciji koji su dostupni u predmetnoj trećoj državi nastali troškovi koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje. U potporu tom tumačenju, tvrde da se tekstom druge rečenice tog članka ne predviđaju ograničenja za iznos naknada za obrazovanje koje treba isplatiti u iznimnim slučajevima te se pozivaju na pripremljene akte navedenog priloga.

66 ESVD osporava te argumente.

67 U tom pogledu, valja podsjetiti da se prvom rečenicom članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju predviđa da naknade za obrazovanje služe kako bi se pokrili stvarni troškovi obrazovanja. Ipak, također valja istaknuti da, na temelju druge rečenice tog članka, načelno, iznos naknada za obrazovanje ne smije prekoračivati gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje. Točno je da se tom rečenicom također predviđa da se, u iznimni slučajevima, navedena gornja granica može prekoračiti. Ipak, na temelju teksta te rečenice nije moguće utvrditi u kojoj mjeri naknade za obrazovanje trebaju pokriti troškove obrazovanja koji su potrebni kako bi se dobio prikladan oblik školovanja.

68 Što se tiče pitanja što je izniman slučaj u smislu druge rečenice članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju, valja istaknuti da iz pripremljenih akata tog priloga proizlazi da je cilj navedenog članka omogućiti da djeca dužnosnika Unije prime besplatno školovanje te izbjeći da se dužnosnika koji svoje dužnosti obavlja izvan Unije diskriminira u tom pogledu. U tom kontekstu, također valja istaknuti da ti pripremljeni akti polaze od načela da svi oblici besplatnog javnog školovanja dostupni u zemljama zaposlenja nisu nužno prikladni za djecu dužnosnikâ Unije. Osim toga, iz toga proizlazi da oblici školovanja koji su dostupni u trećoj zemlji i koji su prikladni za djecu dužnosnikâ Unije mogu biti ograničeni i vrlo skupi te da je mogućnost prekoračenja gornje granice koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje koja je predviđena u drugoj rečenici članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju uvedena kako bi se uzela u obzir takva situacija. S obzirom na ta razmatranja, valja zaključiti da se tužitelji nalaze u slučaju za koji je u drugoj rečenici članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju predviđena mogućnost prekoračenja gornje granice koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.

- 69 Međutim, suprotno onomu što navode tužitelji, iz pripremnih akata Priloga X. Pravilniku o osoblju ne može se zaključiti da drugu rečenicu članka 15. tog priloga treba tumačiti na način da, u iznimnim slučajevima u smislu te rečenice, postoji neograničeno pravo na potpunu naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.
- 70 Naime, kao što proizlazi iz navedenih akata, gornja granica koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvedena je kako bi se izbjegli prekomjerni troškovi koji proizlaze iz naknade troškova obrazovanja. Međutim, tumačenjem koje zagovaraju tužitelji ne uzima se dovoljno u obzir postojanje te gornje granice i odluka zakonodavca Unije prema kojoj, načelno, povrati naknada za obrazovanje ne prekoračuju tu gornju granicu. U tom kontekstu, valja podsjetiti da troškovi obrazovanja za dobivanje prikladnog oblika školovanja u trećoj zemlji mogu ovisiti o čimbenicima koji nisu pod nadzorom ESVD-a, kao što su devizni tečaj ili potražnja za takvim oblicima školovanja. Predviđanjem gornje granice koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje, zakonodavac Unije želio je izbjeći da prekomjerni troškovi koji mogu nastati zbog takvih čimbenika opterećuju ESVD-ov proračun. Doista, tumačenjem druge rečenice članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju na način da bi, u iznimnim slučajevima u smislu te odredbe, postojalo neograničeno pravo na naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje, neovisno o posljedicama za ESVD-ov proračun, ne bi se uzeo u obzir taj cilj.
- 71 Osim toga, ne može se smatrati da je zakonodavac Unije želio isključiti samo naknadu dijela troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje koji proizlaze iz činjenice da se, iako postoje ustanove koje nude prikladan oblik školovanja čiji su troškovi obrazovanja niži, članovi osoblja ESVD-a odlučuju svoju djecu upisati u ustanovu čiji su troškovi obrazovanja viši. Naime, da je zakonodavac samo želio isključiti naknadu tog dijela troškova obrazovanja, mogao je to navesti.
- 72 S obzirom na ta razmatranja, valja zaključiti da se, suprotno onomu što tvrde tužitelji, ni tekstem članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju ni pripremnim aktima tog priloga ne nalaže da se druga rečenica tog članka tumači na način da, u iznimnim slučajevima u smislu te odredbe, postoji pravo na potpunu i neograničenu naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje. Naprotiv, tu rečenicu treba tumačiti na način da je tijekom primjene te odredbe tijelo za imenovanje imalo pravo uzeti u obzir proračunska ograničenja.
- 73 Stoga treba odbiti argumente koji se temelje na tekstu članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju i pripremnim aktima tog priloga.

2) Argumenti koji se temelje na povredi načela pravne sigurnosti, načela poštovanja stečenih prava i legitimnih očekivanja tužiteljâ, kao i načela dobre uprave

- 74 U odlukama o odbijanju žalbi osoba PO i PP, tijelo za imenovanje iznijelo je da ograničenje naknade troškova obrazovanja tužiteljâ, na iznos koji odgovara gornjoj granici koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvećanoj za 10 000 eura, nije suprotno načelu zaštite legitimnih očekivanja tužiteljâ. Potonji tužitelji nisu primili precizna, bezuvjetna i usklađena jamstva iz ovlaštenih i pouzdanih izvora da će dobiti potpunu naknadu troškova obrazovanja za trajanje svojeg zaposlenja u Kini.
- 75 Tužitelji tvrde da su ta razmatranja pogrešna. Načelu pravne sigurnosti, načelu poštovanja njihovih stečenih prava i njihovih legitimnih očekivanja, kao i načelu dobre uprave protivi se ograničenje naknade njihovih troškova obrazovanja.
- 76 ESVD osporava te argumente.

- 77 Kao prvo, što se tiče argumenta koji se temelji na tome da se načelu pravne sigurnosti protivi izmjena primjenjivih pravila bez rasprave ili prethodne obavijesti i bez prijelaznih mjera, dovoljno je istaknuti da članak 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju nije izmijenjen. U tom kontekstu, također valja istaknuti da, u skladu s navodima koje je ESVD iznio na raspravi i koje tužitelji nisu osporavali, ograničenje naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje na 10 000 eura već je primijenjeno na troškove obrazovanja za godinu 2014./2015. Stoga taj argument treba odbiti.
- 78 Kao drugo, što se tiče stečenih prava tužiteljâ, dovoljno je istaknuti da tužitelji nisu iznijeli nijedan element kojim bi se moglo dokazati da raspolažu stečenim pravom na potpunu naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje za školsku godinu 2015./2016. Naprotiv, kao što proizlazi iz tvrdnji koje je tijelo za imenovanje iznijelo u odlukama o odbijanju žalbi osoba PO i PP, koje tužitelji nisu osporavali, u okviru svojih odluka o zahtjevima za naknadu troškova obrazovanja za prethodne školske godine, ESVD je pojasnio da se te odluke odnose samo na predmetnu školsku godinu i da se njima ne dodjeljuje pravo za sljedeće školske godine. Stoga taj argument također treba odbiti.
- 79 Kao treće, u pogledu legitimnih očekivanja tužiteljâ, valja podsjetiti da, prema sudskoj praksi, pravo pozivanja na zaštitu legitimnih očekivanja podrazumijeva ispunjenje triju uvjeta, odnosno, kao prvo, da je Unijina uprava zainteresiranoj osobi pružila precizna, bezuvjetna i usklađena jamstva iz ovlaštenih i pouzdanih izvora, kao drugo, da su ta jamstva takve naravi da stvaraju legitimno očekivanje kod onih kojima su upućena i, kao treće, da su jamstva u skladu s primjenjivim propisima (presuda od 15. studenoga 2005., Righini/Komisija, T-145/04, EU:T:2005:395, t. 130.).
- 80 Međutim, s obzirom na tekst članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju i sadržaj smjernica, kojima se predviđa da se zahtjevi za naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje ispituju na temelju dostupnog proračuna, sama činjenica da su tužitelji u prošlosti mogli dobiti naknade za obrazovanje koje prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje i koje pokrivaju cjelokupne troškove obrazovanja ne može se smatrati preciznim, bezuvjetnim i usklađenim jamstvom u smislu sudske prakse navedene u točki 79. ove presude. To vrijedi tim više što je, u okviru svojih odluka o zahtjevima za naknadu troškova obrazovanja za prethodne školske godine, ESVD pojasnio da se te odluke odnose samo na predmetnu školsku godinu i da se njima ne dodjeljuje pravo za sljedeće školske godine (vidjeti točku 78. ove presude).
- 81 Kao četvrto, tužitelji navode povredu načela dobre uprave. Pobijane odluke donesene su usred školske godine, iako su dužnosnici već platili troškove upisa. U tom trenutku više nisu mogli djelovati.
- 82 U tom pogledu, valja istaknuti da se taj argument tužiteljâ u biti temelji na pogrešnoj pretpostavci prema kojoj su, prije upisa svoje djece u predmetne škole, imali pravo očekivati da će ostvariti naknadu na cjelokupne troškove obrazovanja, uključujući iznos koji prekoračuje gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje. Međutim, kao što je već navedeno u točkama 77. do 80. ove presude, nije postojao valjani temelj za takva očekivanja. Stoga taj argument također treba odbiti.
- 83 Prema tome, suprotno onomu što navode tužitelji, ni načelu pravne sigurnosti, ni načelu poštovanja njihovih stečenih prava ili legitimnih očekivanja, ni načelu dobre uprave ne protivi se to da tijelo za imenovanje ograniči naknadu njihovih troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.

3) *Argumenti koji se temelje na povredi načela nediskriminacije*

- 84 U okviru drugog i trećeg dijela trećeg tužbenog razloga, tužitelji iznose argumente koji se temelje na povredi načela nediskriminacije.
- 85 U tom pogledu, valja podsjetiti da je, u skladu s načelom nediskriminacije, zabranjeno u usporedivim situacijama postupati na različit način ili u različitim situacijama na isti način, osim ako je takva razlika u postupanju objektivno opravdana (presuda od 28. lipnja 1990., Hoche, C-174/89, EU:C:1990:270, t. 25.).
- 86 Elemente koji su svojstveni različitim situacijama i njihovu usporedivost valja utvrđivati i ocijeniti osobito s obzirom na predmet i svrhu akta Unije kojim se uvodi razlikovanje u pitanju. Usto, u tom kontekstu, treba uzeti u obzir načela i ciljeve područja na koje se predmetni akt odnosi (presuda od 16. prosinca 2008., Arcelor Atlantique et Lorraine i dr., C-127/07, EU:C:2008:728, t. 26.).
- 87 Razlika u postupanju opravdana je kada se temelji na objektivnom i razumnom kriteriju, odnosno kada se odnosi na zakonom dopušten cilj koji se želi postići predmetnim zakonodavstvom i kada je razlika proporcionalna cilju koji se predmetnim postupanjem želi postići (presuda od 16. prosinca 2008., Arcelor Atlantique et Lorraine i dr., C-127/07, EU:C:2008:728, t. 47.).
- 88 U odlukama koje se odnose na odbijanje žalbi, tijelo za imenovanje odbilo je prigovor koji se temelji na povredi načela nediskriminacije. To tijelo nije u jednakim situacijama postupalo na različit način. Dužnosnici u delegaciji nisu u istoj situaciji kao i dužnosnici koji rade u sjedištu u Bruxellesu (Belgija). Zato su Prilogom X. Pravilniku o osoblju predviđena posebna pravila za dužnosnike koji rade u trećoj zemlji.
- 89 Tužitelji tvrde da su ta razmatranja pogrešna.
- 90 Kao prvo, tvrde da se prema dužnosnicima u delegaciji postupa jednako kao prema dužnosnicima koji rade u sjedištu, iako se nalaze u različitim situacijama.
- 91 ESVD osporava taj argument.
- 92 Argument tužiteljâ treba odbiti. Naime, kao što proizlazi iz članka 101.a Pravilnika o osoblju, Prilogom X. tom pravilniku o osoblju utvrđuju se posebne i iznimne odredbe koje se primjenjuju na dužnosnike koji rade u trećoj zemlji te se tim prilogom predviđaju posebna pravila za naknade za obrazovanje koje primaju navedeni dužnosnici, koja odstupaju od pravila primjenjivih na dužnosnike koji rade u sjedištu. Naime, člankom 15. Priloga X. ne predviđa se samo da je gornja granica za navedene naknade šest puta veća od osnovne gornje granice za naknadu za obrazovanje na temelju članka 3. stavka 1. Priloga VII. Pravilniku o osoblju, nego se također predviđa mogućnost prekoračivanja te gornje granice u iznimnim slučajevima. Stoga se, suprotno tvrdnjama tužiteljâ, prema dužnosnicima koji rade u delegaciji ne postupa jednako kao prema dužnosnicima koji rade u sjedištu.
- 93 Kao drugo, tužitelji tvrde da se, iako dužnosnici koji rade u sjedištu i dužnosnici u delegaciji imaju pravo na besplatno školovanje svoje djece, prema njim postupa na različit način jer se za djecu dužnosnikâ u delegaciji, povrat naknada za obrazovanje može ograničiti.
- 94 ESVD osporava taj argument.
- 95 Uvodno, valja podsjetiti da je, kao što je izneseno u točki 92. ove presude, s jedne strane, gornja granica utvrđena u Pravilniku o osoblju za dužnosnike u delegaciji viša od one za dužnosnike koji rade u sjedištu te se, s druge strane, gornja granica za dužnosnike u delegaciji može prekoračiti u iznimnim

- slučajevima, dok takva mogućnost ne postoji za dužnosnike koji rade u sjedištu. Stoga se pravilima iz Priloga X. Pravilniku o osoblju predviđa povoljnije postupanje za tužitelje nego za dužnosnike koji rade u sjedištu.
- 96 Međutim, svojim argumentom tužitelji također žele istaknuti razliku u postupanju koja proizlazi iz činjenice da, zahvaljujući europskih školama ili naknadama za obrazovanje koje primaju, djeca dužnosnikâ koji rade u sjedištu imaju besplatan pristup prikladnom obliku školovanja, dok naknade za obrazovanje koje su tužitelji primili njihovoj djeci ne omogućuju da besplatno pohađaju prikladan oblik školovanja u Pekingu.
- 97 U tom pogledu, valja podsjetiti da je jedan od ciljeva postavljenih u članku 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju da se prema dužnosnici koji rade u trećim zemljama postupa na nediskriminirajući način u odnosu na dužnosnike koji rade u sjedištu što se tiče besplatnosti školovanja njihove djece (vidjeti točku 68. ove presude). S obzirom na sudsku praksu navedenu u točki 86. ove presude, stoga valja ispitati, s obzirom na taj cilj, postupa li se s dužnosnicima koji rade u delegaciji na diskriminirajući način u odnosu na dužnosnike koji rade u sjedištu.
- 98 Valja istaknuti da je na raspravi ESVD iznio da postoje škole u Pekingu koje nude prikladan oblik školovanja čiji su troškovi obrazovanja niži od onih koje su snosili tužitelji. Ipak, valja utvrditi da se ni u porukama elektroničke pošte od 17. prosinca 2015. ni u odlukama o odbijanju žalbi tužiteljâ, ESVD nije oslonio na razmatranje prema kojem je prikladan oblik školovanja bio dostupan za iznos koji je jednak ili niži od gornje granice koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvećane za 10 000 eura.
- 99 U svakom slučaju, pod pretpostavkom da u Pekingu ne postoji škola koja može ponuditi prikladan oblik školovanja za djecu tužiteljâ za iznos od 27 788,40 eura, koji odgovara gornjoj granici koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvećanoj za 10 000 eura, točno je da se prema tužiteljima postupalo na različit način u odnosu na dužnosnike koji rade u sjedištu ako se smatra da se troškovi obrazovanja djece dužnosnikâ koji rade u sjedištu *de facto* nadoknađuju u cijelosti. Međutim, razlika u postupanju predstavlja diskriminaciju samo ako nije objektivno opravdana.
- 100 U tom pogledu, kao prvo, valja podsjetiti da ESVD raspolaže širokom marginom prosudbe u pogledu načina na koji raspoređuje proračunska sredstva kojima raspolaže za neobavezne troškove. Kao što je ESVD naveo na raspravi, cilj koji je želio postići ograničavanjem naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvećanu za 10 000 eura bio je proširiti naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje na što je više moguće dužnosnika koji su za to podnijeli zahtjev, pritom uzimajući u obzir proračunska ograničenja za takve troškove. S obzirom na široku marginu prosudbe kojom raspolaže ESVD, odabir tog cilja ne može se osporavati.
- 101 Kao drugo, treba istaknuti da tužitelji ne osporavaju postojanje proračunskih ograničenja. Samo tvrde da tijelo za imenovanje nije dovoljno uzelo u obzir činjenicu da zbog ograničenja naknade troškova obrazovanja mogu nastati drugi troškovi, kao što su troškovi ponavljanja razreda i troškovi preseljenja, useljenja, prijevoza i invalidnosti.
- 102 U tom pogledu, valja utvrditi da tužitelji tim argumentima u biti žele dovesti u pitanje prikladnost ograničenja naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvećanu za 10 000 eura za postizanje cilja da se naknada tih troškova proširi na što je više moguće dužnosnikâ koji su za to podnijeli zahtjev.
- 103 S obzirom na široku marginu prosudbe kojom ESVD raspolaže u tom pogledu, Opći sud svoj nadzor mora ograničiti na to može li argumentima tužiteljâ dokazati postojanje očite pogreške koju je počinio ESVD. To bi bio slučaj samo ako argumenti tužiteljâ mogu ESVD-ova razmatranja lišiti vjerodostojnosti.

- 104 Međutim, treba utvrditi da argument koji se temelji na troškovima koji eventualno mogu nastati zbog ponavljanja razreda, preseljenja, useljenja, prijevoza i invalidnosti, koji uopće nije detaljan, ne može lišiti vjerodostojnosti ESVD-ovo razmatranje prema kojem je ograničenje naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvećanu za 10 000 eura prikladan način raspodjele ograničenog proračuna kojim je raspolagao.
- 105 Stoga, argumenti koje su tužitelji iznijeli ne mogu dokazati da eventualna razlika u postupanju nije objektivno opravdana.
- 106 Iz toga slijedi da argument koji se temelji na diskriminaciji tužitelja u odnosu na dužnosnike koji rade u sjedištu također treba odbiti.
- 107 Kao treće, budući da tužitelji tvrde da su diskriminirani u odnosu na dužnosnike koji rade u delegacijama Unije u trećim zemljama gdje je iznos koji odgovara gornjoj granici koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uvećanoj za 10 000 eura dovoljan za pokrivanje troškova školovanja kako bi se dobio prikladan oblik školovanja, te argumente valja odbiti upućivanjem na razmatranja iznesena u točkama 93. do 106. ove presude.
- 108 Kao četvrto, što se tiče argumenta tužitelja koji se temelji na tome da ESVD stavlja dužnosnike bez djece u bolji položaj, dovoljno je istaknuti da se prema dužnosnicima koji imaju djecu ne postupa jednako kao prema dužnosnicima bez djece. Naime, člankom 3. Priloga VII. Pravilniku o osoblju i člankom 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju predviđa se dodjela naknada za obrazovanje samo dužnosnicima koji imaju uzdržavanu djecu.
- 109 Stoga nijedan od argumenata koji se temelje na povredi načela nediskriminacije koje su iznijeli tužitelji ne može dokazati da, s obzirom na to načelo, članak 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju treba tumačiti na način da im se dodjeljuje pravo na potpunu naknadu troškova obrazovanja.

4) Argumenti koji se temelje na povredi prava djeteta, prava na obiteljski život i prava na obrazovanje

- 110 U okviru trećeg dijela trećeg tužbenog razloga, tužitelji u biti tvrde da, s obzirom na prava djeteta, pravo na obiteljski život i pravo na obrazovanje, članak 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju treba tumačiti na način da im se dodjeljuje pravo na potpunu naknadu troškova obrazovanja.
- 111 U odlukama koje se odnose na odbijanje žalbi osoba PO, PP i PR, tijelo za imenovanje odbilo je prigovor koji se temelji na povredi prava na obrazovanje. Tijelo za imenovanje navelo je, kao prvo, da se Poveljom o temeljnim pravima ne predviđa odredba kojom se poslodavce obvezuje da svojem osoblju nadoknade cjelokupne troškove obrazovanja koji nastaju upisom njihove djece u privatnu školu, kao drugo, da pravo na obrazovanje predviđeno u članku 14. Povelje o temeljnim pravima nije povrijeđeno jer je njegov cilj zaštititi pravo na besplatno obvezno školovanje u državama članicama, ali ne dodjeljuje pravo na školovanje u privatnim školama kao što su škole koje su odabrali tužitelji i, kao treće i u svakom slučaju, da se ograničenje tog prava može opravdati u skladu s člankom 52. Povelje o temeljnim pravima.
- 112 Tužitelji tvrde da su ta razmatranja pogrešna.
- 113 Kao prvo, tvrde da, u skladu s člankom 14. Povelje o temeljnim pravima, svatko ima pravo na obrazovanje i da to pravo uključuje mogućnost besplatnog obveznog školovanja. U zemljama Unije, školovanje je u pravilu obvezno za djecu od 6 do 16 godina. Djeca dužnosnikâ u delegaciji imaju pravo na obrazovanje slične razine. Međutim, u određenim trećim zemljama, izbor škola koje nude tu razinu je ograničen. Stoga pravo na obrazovanje u tim trećim zemljama nije ograničeno na besplatno

javno školovanje. To je osobito slučaj kada se u trećoj zemlji javno školovanje ne nudi ni na materinskom jeziku koji pričaju djeca osoblja u delegaciji ni na engleskom jeziku, nego samo na nacionalnom jeziku te zemlje.

114 ESVD osporava te argumente.

115 Kao prvo, što se tiče prava na obrazovanje koje je zajamčeno člankom 14. Povelje o temeljnim pravima, valja podsjetiti da je točno da se stavkom 2. tog članka jamči mogućnost besplatnog obveznog školovanja.

116 Međutim, najprije, kao što proizlazi iz Objašnjenja koja se odnose na Povelju Europske unije o temeljnim pravima (SL 2007., C 303, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.), koja treba uredno uzeti u obzir na temelju članka 52. stavka 7. navedene povelje, njezinim člankom 14. ne zahtijeva se da pohađanje privatnih ustanova koje osiguravaju takvo obrazovanje bude besplatno.

117 Nadalje, iz članka 14. stavka 2. Povelje o temeljnim pravima ne može se zaključiti da je Unija dužna jamčiti, na državnom području trećih zemalja, besplatno obvezno školovanje koje odgovara onom koje postoji u državama članicama Unije.

118 Osim toga, valja utvrditi da tužitelji ne tvrde da njihova djeca nisu imala pristup državnom javnom školovanju u Kini.

119 K tomu, što se tiče argumenata tužitelja koji se temelje na tome da djeca osoblja u delegaciji imaju pravo na prikladan oblik školovanja, treba podsjetiti da valja razlikovati prava zajamčena Poveljom o temeljnim pravima i prava zajamčena Pravilnikom o osoblju.

120 S jedne strane, što se tiče prava koja proizlaze iz Pravilnika o osoblju, dovoljno je podsjetiti da se članak 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju ne može tumačiti na način da obvezuje ESVD da neograničeno nadoknadi troškove obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje (vidjeti točke 64. do 73. ove presude).

121 S druge strane, u dijelu u kojem se argumenti tužitelja odnose na članak 14. Povelje o temeljnim pravima, valja podsjetiti da se tim člankom svakomu dodjeljuju minimalna prava i da tim člankom nije obuhvaćeno pravo djece dužnosnika na prikladan oblik školovanja u trećoj državi.

122 S obzirom na ta razmatranja, valja odbiti argument tužitelja koji se temelji na ograničenju prava na obrazovanje koje je predviđeno u članku 14. Povelje o temeljnim pravima.

123 Kao drugo i u svakom slučaju, čak i da se nepotpunom naknadom troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje ograničuje pravo na obrazovanje predviđeno u članku 14. Povelje o temeljnim pravima, valja podsjetiti da se takvo ograničenje može opravdati u skladu s člankom 52. stavkom 1. Povelje o temeljnim pravima. Naime, bila bi riječ o ograničenju predviđenom zakonom kojim se nastoji postići cilj u općem interesu Unije, odnosno cilj proširenja naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje na što je više moguće dužnosnika koji su za to podnijeli zahtjev, pritom uzimajući u obzir proračunska ograničenja za takve troškove (vidjeti točke 100. do 105. ove presude).

124 Stoga, suprotno onomu što navode tužitelji, pravo na obrazovanje predviđeno u članku 14. Povelje o temeljnim pravima ne nalaže da se članak 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju tumači na način da je, zbog iznimnih situacija u kojima su se nalazili, ESVD dužan potpuno nadoknaditi njihove troškove obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.

- 125 Kao drugo, tužitelji tvrde da, s obzirom na prava djeteta iz članka 24. Povelje o temeljnim pravima, pravo na obiteljski život iz članka 9. navedene povelje i zaštitu obitelji predviđenu u članku 33. te povelje, članak 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju valja tumačiti na način da, s obzirom na to da su njihovi slučajevi iznimni, imaju pravo na potpunu naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje. Preseljenjem sa svojom obitelji u Kinu, ostvarili su svoje pravo na obiteljski život. U tom kontekstu, tvrde da dužnosnici koji rade u delegaciji nisu to nužno sami odabrali. S jedne strane, određeni dužnosnici, kao što su osobe PO i PP, rade u Kini u interesu službe. S druge strane, sve ESVD-ovo osoblje mora povremeno obavljati svoje dužnosti u delegacijama Unije. Financijskim teretom koji zbog ograničenja naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje snose određena kućanstva dužnosnikâ povrjeđuju se prava njihove djece ili njihova prava na obiteljski život jer se, zbog tog tereta, njihova djeca mogu odvojiti od svojeg roditelja u delegaciji kako bi mogla pohađati prikladan oblik školovanja u jednoj od zemalja Unije.
- 126 ESVD osporava te argumente.
- 127 U tom pogledu, kao prvo, valja utvrditi da se argumenti tužiteljâ kojima se nastoji dokazati postojanje ograničenja prava na obiteljski život i prava djeteta temelje na pretpostavki prema kojoj se dužnosnika može protiv njegove volje zaposliti u delegaciji Unije u trećoj zemlji u kojoj troškovi obrazovanja prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.
- 128 U tom kontekstu, valja podsjetiti da su se tužitelji odlučili priključiti ESVD-u znajući da to podrazumijeva povremeno izvršavanje njihovih dužnosti u delegacijama Unije (vidjeti u tom pogledu treću rečenicu članka 6. stavka 10. Odluke 2010/427).
- 129 Osim toga, treba istaknuti da tužitelji nisu dokazali da su protiv svoje volje zaposleni u delegaciji Unije u Kini, u Pekingu. Naime, iz spisa proizlazi da su određeni tužitelji na vlastitu inicijativu zatražili zaposlenje u delegaciji Unije u Kini. U pogledu dužnosnikâ koji su u delegaciji u Kini bili zaposleni u interesu službe, tužitelji su na raspravi potvrdili da to nije bilo protiv njihove volje. U tom kontekstu, također valja istaknuti da je ESVD u svojim pismenima i na raspravi iznio da članovi osoblja ESVD-a nisu u delegaciji Unije u trećoj zemlji zaposleni protiv svoje volje i da tužitelji taj navod nisu detaljno osporavali.
- 130 U tim okolnostima, činjenica da cjelokupni troškovi obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje nisu nadoknađeni tužiteljima ne može se smatrati ograničenjem prava njihove djece u smislu članka 24. Povelje o temeljnim pravima, prava na obiteljski život u smislu članka 9. navedene povelje ni prava na zaštitu obitelji koje je predviđeno u članku 33. te povelje.
- 131 Kao drugo i u svakom slučaju, valja podsjetiti da eventualno ograničenje prava na obiteljski život koje proizlazi iz činjenice da se, zbog financijskog tereta uzrokovanog djelomičnom naknadom troškova obrazovanja u zemlji zaposlenja, djeca ne mogu pridružiti jednom od svojih roditelja pri njegovu zaposlenju u delegaciji Unije u trećoj državi može opravdati na temelju članka 52. stavka 1. Povelje o temeljnim pravima (vidjeti točku 123. ove presude).
- 132 S obzirom na prethodna razmatranja, valja odbiti argumente tužiteljâ koji se temelje na povredi pravâ djeteta, prava na obiteljski život i zaštiti obitelji, kao i pravu na obrazovanje.

5) Argumenti koji se temelje na povredi načela proporcionalnosti

- 133 Tužitelji tvrde da je, time što je ograničilo naknadu troškova obrazovanja, iako su se nalazili u iznimnim slučajevima u smislu druge rečenice članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju, tijelo za imenovanje samo uzelo u obzir cilj smanjenja financijskog utjecaja koji podrazumijeva naknada troškova obrazovanja. Time što je tako postupilo a da da nije dovoljno uzelo u obzir njihova prava i interese, tijelo za imenovanje povrijedilo je načelo proporcionalnosti.
- 134 ESVD osporava te argumente.
- 135 U tom kontekstu, dovoljno je podsjetiti da su, u okviru ispitivanja povrede prava na koja se pozivaju tužitelji, koje je provedeno u točkama 74. do 132. ove presude, načelo proporcionalnosti i argumenti koje su tužitelji iznijeli u tom pogledu već uzeti u obzir (vidjeti osobito točke 100. do 105. ove presude). Međutim, to ispitivanje nije pokazalo da je, time što tužiteljima nije nadoknadilo cjelokupne troškove obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje, tijelo za imenovanje neproporcionalno povrijedilo prava tužiteljâ.
- 136 Stoga argumente koji se temelje na povredi načela proporcionalnosti također treba odbiti.
- 137 S obzirom na prethodna razmatranja, valja zaključiti da nijedan od argumenata koje su iznijeli tužitelji, a koji se temelje na tekstu i ciljevima članka 15. Priloga X. Pravilniku u osoblju, na načelu nediskriminacije, načelu pravne sigurnosti, načelu poštovanja stečenih prava i legitimnih očekivanja, načelu dobre uprave, pravima djeteta, pravu na obiteljski život i pravu na obrazovanje ili načelu proporcionalnosti ne može dokazati da je, u situaciji u kojoj su se nalazili tužitelji, tijelo za imenovanje bilo dužno nadoknaditi im njihove cjelokupne troškove obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.

b) Argument koji se temelji na nepoštovanju smjernica

- 138 U odlukama o odbijanju žalbi osoba PQ i PR, tijelo za imenovanje navelo je da je poštovalo smjernice. Potonjim smjernicama predviđa se da se ti troškovi nadoknađuju na temelju „dostupnog proračuna”.
- 139 U okviru drugog tužbenog razloga, tužitelji tvrde da su ta razmatranja pogrešna. Smjernicama se protiviti to da se naknada troškova obrazovanja ograniči kada su zbog jedinih oblika školovanja prikladnih za djecu dužnosnikâ Unije zaposlenih u trećoj zemlji nastali troškovi koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje. Njima se ne predviđa ograničenje za naknadu troškova obrazovanja u iznimnim slučajevima u smislu druge rečenice članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju.
- 140 ESVD osporava te argumente.
- 141 Te argumente tužiteljâ treba odbiti. Naime, s jedne strane, valja istaknuti da iz smjernica, kako su primjenjive u ovom slučaju, jasno proizlazi da su odluke o zahtjevima za naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje bile donesene na temelju dostupnog proračuna. S druge strane, treba utvrditi da smjernice ne sadržavaju nijedan element na temelju kojeg se može smatrati da je tijelo za imenovanje moralo uzeti u obzir proračunska ograničenja kada su zbog jedinih oblika školovanja prikladnih za djecu dužnosnikâ Unije nastali troškovi koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.
- 142 Iz toga slijedi da nijedan od argumenata koje su iznijeli tužitelji ne može dokazati da su, u iznimnim situacijama u kojima su se nalazili, imali pravo na potpunu naknadu svojih troškova obrazovanja.

4. Argumenti koji se odnose na ograničenje koje je tijelo za imenovanje provelo u pogledu naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje

- 143 U točkama 62. do 142. ove presude, samo su ispitani argumenti tužiteljâ čiji je cilj dokazati da je, s obzirom na to da su njihovi slučajevi bili iznimni, tijelo za imenovanje bilo dužno nadoknaditi cjelokupne troškove obrazovanja njihove djece. Međutim, u okviru svojeg trećeg tužbenog razloga, tužitelji ne iznose samo te argumente, nego također navode argumente čiji je cilj dovesti u pitanje načine ograničenja koje je tijelo za imenovanje u pobijanim odlukama provelo u pogledu naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.
- 144 U odlukama o odbijanju žalbi, tijelo za imenovanje osobito je navelo da ograničenje koje je ono provelo u pogledu naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje nije diskriminirajuće. Budući da se naknade za obrazovanje isplaćuju za svako dijete, njihovo ograničenje također se primjenjuje na svako dijete. Takva metoda nije očito pogrešna.
- 145 Tužitelji smatraju da razmatranja tijela za imenovanje nisu u skladu s načelom nediskriminacije, smjernicama, pravima djeteta, pravom na obiteljski život, pravom na obrazovanje i načelom proporcionalnosti.
- 146 ESVD osporava te argumente.
- 147 Kao prvo, tužitelji tvrde da ograničenje koje je tijelo za imenovanje provelo u pogledu naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje nije u skladu s načelom nediskriminacije i smjernicama jer tijelo za imenovanje nije provelo pojedinačno ispitivanje zahtjevâ za naknadu predmetnih dužnosnikâ.
- 148 Taj argument treba odbiti. Naime, kao što osobito proizlazi iz odluka o odbijanju žalbi tužiteljâ, tijelo za imenovanje ispitalo je njihove zahtjeve za naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje uzimajući u obzir njihove pojedinačne situacije. Iznosi naknada dodijeljenih tužiteljima bili su jednaki upravo zato što su svi iznosi troškova obrazovanja za koje su tužitelji tražili naknadu prekoračivali granicu od 10 000 eura koju je odredilo tijelo za imenovanje.
- 149 Kao drugo, valja ispitati argument tužiteljâ koji se temelji na tome da je granica koju je primijenilo tijelo za imenovanje protivna načelu nediskriminacije jer se njome na isti način postupalo, s jedne strane, prema obiteljima s jednim roditeljem i velikim obiteljima te, s druge strane, prema drugim obiteljima, iako su one u različitim situacijama.
- 150 U tom pogledu, valja podsjetiti da je, u skladu s načelom nediskriminacije, zabranjeno u različitim situacijama postupati na isti način, osim ako je takva razlika u postupanju objektivno opravdana i ako elemente koji su svojstveni različitim situacijama i njihovu usporedivost valja utvrđivati i ocijeniti osobito s obzirom na predmet i svrhu akta Unije kojim se uvodi razlikovanje u pitanju, uzimajući u obzir načela i ciljeve područja koje je obuhvaćeno predmetnim aktom (vidjeti točke 85. i 86.).
- 151 Međutim, tužitelji se ne pozivaju na postojanje cilja Pravilnika o osoblju iz kojeg bi se moglo zaključiti da je, u pogledu iznosa naknada za obrazovanje djece, tijelo za imenovanje moralo situaciju obitelji s jednim roditeljem i velike obitelji smatrati različitom od situacije drugih obitelji, što bi podrazumijevalo različito postupanje. Naprotiv, valja istaknuti, s jedne strane, da iz članka 3. stavka 1. Priloga VII. Pravilniku o osoblju proizlazi da se naknada za obrazovanje isplaćuje za svako uzdržavano dijete i, s druge strane, da je u Pravilniku o osoblju zakonodavac Unije predvidio gornje granice kojima se te naknade za obrazovanje ograničavaju. S obzirom na te elemente, ne može se smatrati da je, time

što je naknadu troškova obrazovanja za svako dijete koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje ograničilo na 10 000 eura, tijelo za imenovanje u dvije različite situacije postupalo na isti način.

- 152 Stoga također treba odbiti argument tužiteljâ koji se temelji na tome da je tijelo za imenovanje povrijedilo načelo nediskriminacije time što je prema obiteljima s jednim roditeljem i velikim obiteljima postupao na isti način kao prema drugim obiteljima.
- 153 Kao treće, što se tiče ostalih argumenata koji se temelje na povredi načela nediskriminacije, kao i argumenata koji se temelje na povredi prava djeteta, prava na obiteljski život i prava na obrazovanje, kao i načela proporcionalnosti, valja uputiti na razmatranja iznesena u točkama 62. do 142. ove presude. Osim toga, ako je jedno od tih prava ograničeno zbog ograničenja naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje, treba utvrditi da tužitelji ne iznose nijedan detaljan argument čiji je cilj dokazati da je, s obzirom na cilj koji nastoji postići ESVD, odnosno cilj proširenja naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje na što je više moguće dužnosnika koji su za to podnijeli zahtjev, pritom uzimajući u obzir proračunska ograničenja kojima podliježe ESVD, to ograničenje očito nerazmjerno.
- 154 Iz toga slijedi da također treba u cijelosti odbiti argumente koji se odnose na ograničenje koje je tijelo za imenovanje provelo u pogledu naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.

5. Argumenti koji se temelje na tome da su se pobijane odluke trebale temeljiti na OPO-ima

- 155 U okviru prvog tužbenog razloga, tužitelji tvrde da su se pobijane odluke trebale temeljiti na OPO-ima donesenima u skladu s postupkom predviđenim u članku 110. stavku 1. Pravilnika o osoblju. Takvim je postupkom predviđeno savjetovanje s ESVD-ovim odborom osoblja i da odbor za Pravilnik o osoblju donosi mišljenje.
- 156 ESVD osporava te argumente.
- 157 Uvodno, valja istaknuti da je svojom Odlukom HR DEC(2014)02 od 3. veljače 2014. ESVD odlučio primijeniti odredbe koje su navedene u Odluci Komisije C(2013) 8971 *final* od 16. prosinca 2013. o OPO-ima o dodjeljivanju naknade za obrazovanje koja je predviđena u članku 3. Priloga VII. Pravilniku o osoblju i da je ta prva odluka donesena u skladu s postupkom predviđenim u članku 110. stavku 1. Pravilnika o osoblju.
- 158 Ipak, svojim argumentima tužitelji ne dovode u pitanje postojanje tih ESVD-ovih OPO-a o primjeni članka 3. Priloga VII. Pravilniku o osoblju, nego tvrde da je ESVD trebao donijeti OPO-e o pravilu o odstupanju predviđenom u drugoj rečenici članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju, kojim se navedenoj službi u iznimnim slučajevima omogućuje prekoračenje gornje granice koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.
- 159 U tom pogledu, valja podsjetiti da se, prema sudskoj praksi, obveza propisivanja OPO-a u skladu s postupkom predviđenim u članku 110. stavku 1. Pravilnika o osoblju primjenjuje ako postoji izričita norma. Ako nema izričite norme, takva obveza dopuštena je samo iznimno, odnosno kad odredbama Pravilnika o osoblju nedostaje jasnoće i preciznosti u toj mjeri da ne omogućuju primjenu lišenu arbitrarnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 17. ožujka 2016., Vanhalewyn/ESVD, T-792/14 P, EU:T:2016:156, t. 29. i 30.).

- 160 Stoga najprije valja ispitati postoji li izričita norma kojom se tijelu za imenovanje predviđa obveza propisivanja OPO-a pri izvršavanju ovlasti odlučivanja koja je predviđena u drugoj rečenici članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju, odnosno da u svojoj ovlasti odlučivanja, u iznimnim slučajevima, o nadoknadi troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.
- 161 Kao prvo, treba istaknuti da takva izričita norma ne proizlazi iz druge rečenice članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju, u kojoj se samo upućuje na pojedinačne odluke koje tijelo za imenovanje treba donijeti u iznimnim okolnostima.
- 162 Kao drugo, čak i da se prva rečenica članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju, kojim se predviđa da uvjete pod kojima dužnosnik prima naknadu za obrazovanje utvrđuje tijelo za imenovanje, odnosi na iznimne slučajeve navedene u drugoj rečenici tog članka, u kojima tijelo za imenovanje može prekoračiti gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje, valja istaknuti da se prvom rečenicom članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju ne predviđa izričito da ti uvjeti moraju biti utvrđeni u obliku OPO-a.
- 163 Kao treće, valja ispitati treba li smatrati da je članak 1. treći stavak Priloga X. Pravilniku o osoblju, iz kojeg proizlazi da se „[OPO-i] donose [...] u skladu s člankom 110. Pravilnika o osoblju”, izričita norma kojom se zahtijeva donošenje OPO-a u pogledu izvršavanja ovlasti odlučivanja koja je tijelu za imenovanje dodijeljena na temelju druge rečenice članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju.
- 164 U tom pogledu, valja podsjetiti da se ovlast odlučivanja koja je tijelu za imenovanje dodijeljena drugom rečenicom članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju odnosi na iznimne slučajeve. Osim toga, kao što je osobito izneseno u točkama 64. do 73. ove presude, u okviru te ovlasti odlučivanja tijelo za imenovanje treba uzeti u obzir proračunska ograničenja koja postoje u pogledu naknade troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje. Zbog tih ograničenja, mora uzeti u obzir sve zahtjeve za naknadu takvih troškova koje su podnijeli članovi osoblja ESVD-a, čiji iznosi mogu varirati zbog čimbenika koji nisu pod nadzorom te službe, kao što su devizni tečaj ili potražnja za takvim oblicima obrazovanja. Iz toga slijedi da u okviru ovlasti odlučivanja tijelo za imenovanje mora raspolagati određenom fleksibilnosti, koja mu omogućuje da uzme u obzir ukupan iznos tražene naknade, dostupan proračun i iznimne okolnosti na koje se pozivaju zainteresirane osobe.
- 165 S obzirom na ta razmatranja, članak 1. treći stavak Priloga X. Pravilniku o osoblju ne može se tumačiti na način da obvezuje ESVD da donese OPO-e o izvršenju ovlasti odlučivanja koja mu je dodijeljena drugom rečenicom članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju.
- 166 Suprotno onomu što navode tužitelji, taj je zaključak u skladu s presudom od 17. ožujka 2016., Vanhalewyn/ESVD (T-792/14 P, EU:T:2016:156).
- 167 Naime, razmatranja koja su navela Opći sud da smatra da je ESVD bio dužan donijeti OPO-e u pogledu postupka predviđenog u članku 10. stavku 1. drugom podstavku Priloga X. Pravilniku o osoblju, nisu primjenjiva na drugu rečenicu članka 15. navedenog priloga.
- 168 Naime, kao što proizlazi iz točke 32. presude od 17. ožujka 2016., Vanhalewyn/ESVD (T-792/14 P, EU:T:2016:156), što se tiče postupka predviđenog u članku 10. stavku 1. drugom podstavku Priloga X. Pravilniku o osoblju, zakonodavac Unije htio je da kriteriji upotrijebljeni za određivanje trećih zemalja u kojima se životni uvjeti mogu smatrati jednakima onima uobičajenima u Uniji, budu utvrđeni apstraktno i neovisno o bilo kojem postupku čiji je predmet određivanje, u posebnom slučaju, jesu li životni uvjeti u zemlji u tom smislu jednaki. Stoga se članak 10. stavak 1. drugi podstavak Priloga X. Pravilniku o osoblju odnosi na odluku općeg dosega koja se tiče svih članova

- osoblja ESVD-a koji rade u trećoj zemlji. Osim toga, valja istaknuti da, kada uvjeti života u trećoj zemlji nisu jednaki onima uobičajenima u Uniji, članovi osoblja ESVD-a koji rade u toj zemlji imaju pravo na naknadu za životne uvjete.
- 169 Suprotno tomu, kao što je navedeno u točkama 62. do 142. ove presude, čak i ako se član osoblja ESVD-a nalazi u iznimnom slučaju u smislu druge rečenice članka 15. Priloga X. Pravilniku osoblju, tom se odredbom ne dodjeljuje bezuvjetno pravo na potpunu naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje. Osim toga, ovlast odlučivanja koja je tijelu za imenovanje dodijeljena tom odredbom ne odnosi se na odluku općeg dosega, nego na odluke pojedinačnog dosega koje treba donijeti u iznimnim slučajevima i, kao što je navedeno u točki 164. ove presude, u okviru ovlasti odlučivanja tijelo za imenovanje treba uzeti u obzir pojedinačne situacije članova svojeg osoblja koji su zatražili naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje. U tom kontekstu, tijelo za imenovanje mora raspolagati fleksibilnosti koja mu omogućuje da uzme u obzir, s jedne strane, pojedinačnu situaciju svakog člana osoblja ESVD-a koji je podnio zahtjev za naknadu troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje i, s druge strane, proračunska ograničenja kojima podliježe naknada takvih troškova.
- 170 Iz toga slijedi da razmatranje Općeg suda u pogledu članka 10. stavka 1. drugog podstavka Priloga X. Pravilniku o osoblju, prema kojem je zakonodavac Unije htio da kriteriji upotrijebljeni za određivanje trećih zemalja u kojima se životni uvjeti mogu smatrati jednakima onima uobičajenima u Uniji, budu utvrđeni apstraktno i neovisno o bilo kojem postupku čiji je predmet određivanje, u posebnom slučaju, jesu li životni uvjeti u zemlji u tom smislu jednaki i stoga u okviru OPO-a, nije primjenjivo na ovlast odlučivanja koja je tijelu za imenovanje dodijeljena drugom rečenicom članka 15. Priloga X. Pravilniku osoblju.
- 171 S obzirom na prethodna razmatranja, valja zaključiti da ne postoji izričita norma kojom se predviđa obveza propisivanja OPO-a u pogledu izvršavanja ovlasti odlučivanja tijela za imenovanje koja je predviđena drugom rečenicom članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju.
- 172 Na drugom mjestu, valja podsjetiti da, prema sudskoj praksi, ako nema izričite norme kojom se predviđa obveza propisivanja OPO-a, takva obveza dopuštena je samo iznimno, odnosno kad odredbama Pravilnika o osoblju nedostaje jasnoće i preciznosti u toj mjeri da ne omogućuju primjenu lišenu arbitrarnosti (vidjeti točku 159. ove presude).
- 173 Međutim, s obzirom na iznimnu prirodu odluka tijela za imenovanje da prekorači gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje na temelju druge rečenice članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju, i na to da tijelo za imenovanje mora raspolagati određenom fleksibilnosti u pogledu primjene te odredbe (vidjeti točku 164. ove presude), ne može se smatrati da je činjenica da se tim člankom tijelu za imenovanje ostavlja široka margina prosudbe dovoljna kako bi se dokazalo da toj odredbi nedostaje jasnoće ili preciznosti u smislu sudske prakse navedene u točki 159. ove presude.
- 174 U svakom slučaju, valja istaknuti da tužitelji nisu iznijeli argumente kojima se može dokazati da, ako nema OPO-a, druga rečenica članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju ne omogućuje primjenu lišenu arbitrarnosti. Naime, s jedne strane, kao što proizlazi iz točaka 62. do 154. ove presude, treba odbiti argumente tužiteljâ čiji je cilj dokazati da je ESVD počinio pogrešku u pogledu primjene druge rečenice članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju. S druge strane, valja utvrditi da tužitelji nisu iznijeli druge detaljne argumente u tom pogledu.
- 175 Naposljetku i u svakom slučaju, valja istaknuti da, čak i da je ESVD bio dužan donijeti OPO-e, s obzirom na razmatranja iznesena u točkama 64. do 137. ove presude, u takvim OPO-ima ne bi bio dužan predvidjeti obvezu naknade svih troškova obrazovanja koji prekoračuju gornju granicu koja je u Pravilniku o osoblju utvrđena za treće zemlje.

- 176 S obzirom na prethodna razmatranja, valja odbiti argumente koji se temelje na tome da je ESVD bio dužan donijeti OPO-e u pogledu svoje ovlasti odlučivanja koja je predviđena drugom rečenicom članka 15. Priloga X. Pravilniku o osoblju.
- 177 Stoga treba odbiti sve tužbene razloge koje su iznijeli tužitelji. Prema tome, zahtjev za poništenje koji se odnosi na poruke elektroničke pošte od 17. prosinca 2015. i zahtjev za poništenje odluka o odbijanju žalbi tužiteljâ treba odbiti a da nije potrebno odlučiti o dopuštenosti potonjeg zahtjeva.

B. Drugi zahtjevi za poništenje

- 178 Što se tiče zahtjevâ za poništenje koji se odnose na poruke elektroničke pošte koje su uslijedili nakon poruke od 17. prosinca 2015., obrasce za procjenu naknade za obrazovanje i obračunske isprave o primicima od rada u kojima se navodi iznos primljene naknade za obrazovanje, dovoljno je istaknuti da, u potporu tim zahtjevima, tužitelji samo iznose tužbene razloge koji su već ispitani i odbijeni u točkama 41. do 177. ove presude. Stoga te zahtjeve također treba odbiti a da nije potrebno odlučiti o njihovoj dopuštenosti.
- 179 S obzirom na ta razmatranja, tužbu valja odbiti u cijelosti.

IV. Troškovi

- 180 Tužitelji tvrde da im se, ako tužba bude odbijena, ne smije naložiti snošenje troškova koji su nastali jer se ESVD odlučio za asistenciju odvjetnikâ. Ta im odluka ne bi smjela naštetiti. Stavljanjem na teret tužiteljima troškova vanjskog odvjetničkog ureda, iako je ESVD raspolagao unutarnjom pravnom službom, povrijedilo bi se njihovo pravo na pristup sudu.
- 181 ESVD osporava te argumente.
- 182 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 183 Budući da tužitelji nisu uspjeli u postupku, treba im naložiti snošenje troškova, u skladu s ESVD-ovim zahtjevom.
- 184 Što se tiče zahtjeva tužiteljâ da im se ne naloži snošenje troškova koji su nastali jer se ESVD odlučio za asistenciju odvjetnikâ, s obzirom na to da se taj zahtjev odnosi na mogućnost traženja naknade troškova, valja podsjetiti da Opći sud odlučuje o mogućnosti traženja naknade troškova na zahtjev zainteresirane stranke, putem rješenja donesenog na temelju članka 170. stavka 1. Poslovnika (vidjeti u tom smislu presudu od 2. travnja 2014., Ben Ali/Vijeće, T-133/12, neobjavljena, EU:T:2014:176, t. 104.). Stoga takav zahtjev treba odbiti kao nedopušten u okviru ovog postupka.
- 185 Osim toga, ako se taj zahtjev odnosi na članak 135. stavak 1. Poslovnika, u skladu s kojim, kad to zahtjeva pravičnost, Opći sud može odlučiti da stranka koja ne uspije u postupku, osim vlastitih troškova, snosi samo dio troškova druge stranke ili da ih ne snosi uopće, dovoljno je istaknuti da okolnosti na koje se pozivaju tužitelji ne opravdavaju primjenu te odredbe. Naprotiv, iz članka 19. prvog stavka Statuta Suda Europske unije, koji se na Opći sud primjenjuje na temelju članka 53. prvog stavka navedenog statuta, proizlazi da institucije Unije, kad je riječ o načinu na koji žele biti zastupane ili asistenciji kojom se žele koristiti pred sudom Unije, slobodno mogu koristiti pomoć odvjetnika.
- 186 Stoga treba odbiti zahtjev tužiteljâ da im se ne naloži snošenje troškova koji su nastali jer se ESVD odlučio za asistenciju odvjetnikâ.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (peto vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija.**
- 2. Osobama PO, PP, PQ i PR nalaže se snošenje, osim vlastitih troškova, i troškova Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD).**

Gratsias

Labucka

Dittrich

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 25. listopada 2018.

Potpisi